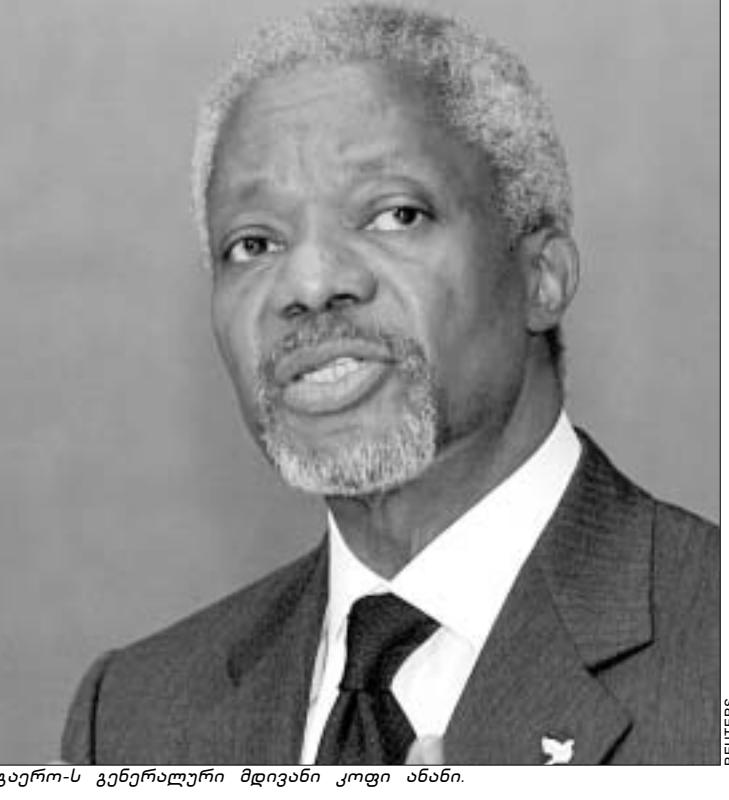

კოფი ანას უსაფრთხოების სისტემის რაფორმირება სურს

გერენ-გენერალური მდივანი კოფი ანა.

კოფი ანა

მექანიზმს მონახება, რათა ერაყ-ში გარის-ლეგისტრირება გაი-ზრდოს. ასანმა საარტიკოს ყურ-ის სახელმწიფოების სერთო გუ-ლატების დანერგვის შემთხვევაში მომინა, რაც მის დანერგვის მიზანი გაი-ზრდოს. გერენ-გენერალური მდივანი აპირ-ებს, რომ მომატებელი კინიში, გე-ნერალური ასამბლეის სხვომის გამართვამდე, საკუთარი ხედება.

რასათი დასავლები სადაზვერვო საქმიანობას აფართოებას

როგორც "Jane's Intelligence Digest"-ისთვის კარგად ინ-ფორმირებული ცნობის გარემონტირება, რასათი გვირ-ასა და ჩირილობა ამრიკაში თავის სადაზვერვო საქმიანობას აფართოებს. ეს ცნობა რასეთის ფედერალური სადაზვერვო მომატების მიზანი გადამდებარებას მისა დაინტება.

ასანი თავის მოვალეობას რამდენიმე კინიშის განმავლობაში მარიტ შესრულების მიზანი ადგილს ითხოვს. მუდმივი კერძოები (ძმე, რუსეთი, ჩინეთი, საუკანეთი, დიდი ბრიტანეთი) შემთხვევაში, რომ საბჭოს მთავრობის ააალ ხელმძღვან-ელს არ რასულდება.

ისარელის ხელისუფლებამ, რომელიც მომატებას მაპურუ ადა-საცავ ჯდობოდა, განაცხადა, რომ ყურადღებით მია-დევნება თავლების პალიტინ-ის ხელისუფლებას მიმინდონე პროცესის განვითარებაზე, თუმცა არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

ასანი გადადომით მიმდინარება არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

ასანი გადადომით მიმდინარება არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

მაპურუ არ გამოიიყოს საბჭოს კამანა გამარტინი არ დაუშევს იმას, რომ პალიტინის ტერიტორიაზე სარენ-ტო დარტყმა განხილული ტრინი კერძოროლი კვლა არაფა-ტის ხელში გადაიღია.

"საორგანიზო თომისმ"-ს 6 სექტემბრის №24 ბათამაშვილის ცხრილი

"24 საათის" აანართი რეგიონისტვის

საქართველოს დროში

ორგანიზაცია, 8 სექტემბერი, 2003 წელი.

№2

დღიური

ნეალში დასარჩული თუ ნეალში გადაყრილი ათასები

თეთრიწყაროს რაიონში სას-
მელი წყლის პრობლემა რაიონ-
ულ ცენტრსაც აქვთ და სოფლე-
ბსაც. თეთრიწყაროში მოსახ-
ლეობას წყალი გრაფიკით მიე-
ნოდება და შესაძლოა, მალე ის-
იც აღარ ჰქონდეთ, რადგან სის-
ტემა თითქმის ამორტიზირებუ-
ლია. თეთრიწყაროს გამგებლის
ვახტანგ ზანგურაშვილის გან-
ცხადებით, თეთრიწყაროსა და
ამ რაიონის სხვა სოფლებში რა-
მდენიმე წლის წინათ ჩატარდა
დიდი სამუშაოები წყალმომარა-
გების გასაუმჯობესებლად. საკ-
მაოდ დიდი თანხებიც დაიხარ-
ჯა, მაგრამ...

"სოციალური ინვესტიციების
ფონდმა" თეთრიწყაროს წყა-
ლსადენების პროექტისათვის
დიდი თანხები გადაურიცხა რა-
იონს. გამგებელ ზანგურაშვილს
ზუსტად აღარ ახსოვს, რა თან-
ხები მიიღეს მათ "სიფ"-ისაგან,
დაახლოებით 800 ათასი ლარი
იყო, განუცხადა მან "24 სა-
ათს" სატელეფონო საუბრისას.
"24 საათიან" პირისპირ შესახ-
ვედრად ზანგურაშვილმა ვერ
მოიცალა, რადგან "დიდგორობ-
ის" ორგანიზაციული საკითხები-
თ იყო დაკავებული, შესაბამის-
ად, პასუხაუცემები დარჩა
უამრავი კითხვა, რომელიც მის
რაიონში მცხოვრებლებს წყალ-
თან დაკავებით ანუხებთ.

"24 საათის" ინფორმაციით,
"სიფ"-მა წყალმომარაგების გა-
საუმჯობესებლად თეთრიწყარ-
ოს რაიონს შემდეგი თანხები გა-
მოყენ:

სოფელი გოლთეთი - 63
897,16 ლარი

სოფელი ჯორჯიაშვილი -
147 705,48 ლარი

სოფელი ხაიში - 97 955,4 ლა-
რი

დაბა მანგლისი - 65 299,84
ლარი

თეთრიწყარო - 152 827,69
ლარი

ეს თანხები მთლიანად მიი-

ღო და აითვისა
თ ეთრიწყაროს
რაიონში, რამდენ-
ად ეფექტურად,
ამას ჩვენი რეპორ-
ტაჟიდან შეიტყ-
ობთ.

**ხაიში - "ეს
წყალი შვილებს
გვინამლავს"...**

სოფელ ხაიშში
ეკოლოგიური მიგ-
რანტები 13 წელია
ცხოვრობენ. ათი
წლის მანძილზე
მთელ სოფელს
ერთი წყარო ჰქონ-
და, ცოტა ხნის წი-
ნათ ახალი წყალი
გამოუყვანეს.

ხაიშში ჩასუ-
ლებმა ეზოში კაცი
ვერ დავლანდეთ
და იქვე გზის პირ-
ას მდგომ ერთად-
ერთ ჯიხურს მივა-
დექით, სადაც ორი
ქალი და ერთი მა-
მაკაცი მზეზე იხ-
რუებოდა. დამხვ-
დურებმა დიდი
ხნის ნაცნობებივ-

ით მიგვიღეს და
მაშინვე შემოგვივლეს, ამ სო-
ფელში რა ცხოვრებაზეა ლაპა-
რაკი, წყალს ვერ დალევს კა-
ციო.

**- ნუთუ წყალი არ გამოუყ-
ვანეს სოფელს?**

- კი, გააკეთეს დასალევი
წყალი, მაგრამ რაღაც კოლინ-
დენის ჩხირია შიგო, რა ვიცი. ას-
ჯერ, მილიონჯერ წაიღეს შესა-
მონმებლად და მანც ვერ დად-
გინდა საბოლოოდ, რა სჭირს ამ
წყალს.

- ვერ სვამთ ამ წყალს?

- ვსვამთ მანც, აბა, რა
ვქნათ. ვისაც საშუალება აქვს,
მანქანით სხვა ადგილიდან მო-
აქვს წყალი. წყალი შარშან გაა-

კეთეს, შევარდნაძე ესწრებოდა
ამის გახსნას, მაგრამ რად გინ-
და, უვარგისი წყალი გამოდგა. 70
ათასი გადაიხადეს ამის გაეკ-
ეთბაში და უვარგისი წყალია. გვაგიუნებ ხალხს, ვითომ ანა-
ლიზს გააკეთებენ და იტყვიან
კარგია.

**- თქვენ რატომდა ამბობთ,
ცუდია?**

- ხალხი ინამლება, ბავშვები
ინამლებიან. პირადად ჩვენი მეუ-
ლე მაგ წყალს დალევს და
კვდება კუჭის ტკივილით. ეხლა
გუდარების წყალი მოიტანა ორი
კვირაა და აღარ სტკივა.

საუბარში მეორე ქალი ერთ-
გება:

- სანამ ამ წყალს გამოიყვან-

დნენ, სხვა წყალი
გვექონდა. ის კარგი
იყო, მაგრამ მარ-
ტო ერთგან მოდი-
ოდა და ვერ ყოფ-
ნიდა სოფელს. ახ-
ლა ცხრა ადგილზე
მოდის, მაგრამ უვ-
არგისია.

**- მუდმივად
მოდის თუ გრაფი-
კით?**

- გამოშვები-
თაა, იქ ცისტერნა
დადგეს, რომელს-
აც შიგნით უანგი
ჰქონდა. კრასკა წა-
უსვეს, გემისააო
ვითომ, მაგრამ უა-
ნგი მაინც იმდენია
ახლა შიგ, რომ
სულ წითელია წყა-
ლი და იმას სვამს
მოთლი სოფელი.

**- ვისი თანხებ-
ით გაკეთდა წყა-
ლი, იცით?**

- რისი ფული
არ გამოიყო აქ, მა-
გრამ ჩვენამდე არ-
აფერი მოსულა, რა
ვიცი. აგერ, იმ შე-
ნობას ხედავთ ნა-
ბოსლარს

პეგავს, ეგ ჩვენი სკოლაა. ბავშვე-
ბი სოფელში ბევრი არიან, მაგრ-
ამ სკოლაში რომ წავიდნენ, მერ-
ხები არ იყო, რომ დამსხდარიყ-
ნენ. 13 წლის წინათ სკოლაში
ყველაფერი გვქონდა, ახლა არ-
აფერი აღარ არის.

- ეს სოფელი არის უპატრო-
ნო, არავინ არის მიმხედი. 120
ოჯახი ცხოვრობს. სახლები უფ-
რო მეტზეა აშენებული, მაგრამ
ცხოვრების პირობები არ არის
და ხალხი არ მოდის.

**- ნუთუ სოფელში ყველას
ასე უჭირს?**

- 120-დან ათი ოჯახი კარგ-
ად ცხოვრობს, დანარჩენები ვი-
ხოცებით. მე მაგალითად, სკო-

ლაში დამლაგებლადაც ვმუშა-
ობ, 9 ლარი მაქვს ხელფასი და 2
წელია არ ამილია, - ამბობს "ბუ-
ტკის" გამყიდველი.

ახალგაზრდა ფეხმიმე ქა-
ლი, რომელიც თურმე მეხუთე
ბავშვს ელოდება ამბობს:

- გუშინ ჩემი მეზობლის ბავ-
შვი გახდა ამ წყლით ცუდად.
არა აქვთ საშუალება, ნავადნენ
და სხვა წყალი მოიტანონ...

- აადულეთ მაინც...

- გვითხრეს, აადულეთო, მა-
გრამ, რომ ადულდება, რაღაც
თეთრი ხდება და ფერფლივით
მსხვილ ნალექს იკეთებს. დილ-
ით აღებული წყალი საღამოსათვ-
ის მუვდება, საშინელი გემო ე-
ლევა. ერთ დღეს რომ დატოვო,
მეორე დღეს სუნიანი და მუავეა.

- უერნალისტებს ყველაფე-
რი ხომ გაინტერესებთ, - გვეკი-
ოთხება შუახნის ქალი და პასუხს
არ ელოდება, - აი, იქ ბაქო-ჯეი-
პანი გადის. სოფელში ყალბი სა-
ბუთები გააკეთებს და ათასები
აიღეს, გაჭირვებულ ხალხს კი
არაფერო შეხვდა.

- აან უჭირს ამ სოფელს, ძა-
ან, - ძლივს ხმა ამოიღო "ბუტკი-
ს" ჩრდილში ჩუმად მჯდომარე
კაცმა.

**- ასეთ დღეში რომ ხართ,
მალე არჩევნები იქნება და ვის
მისცემთ ხმას, როგორი მაჟო-
რიტარი გინდათ გყვადეთ?**

- ჩვენი მაჟორიტარი ბეჭუაშ-
ვილია, ხომ იცით? რაღაც-რა-
ღაცებს კი გვიკეთებს, მაგრამ...

- იმას მივცემთ ხმას, ვინც
სოფელს მოხედავს და ცოტა
ფეხზე დააყენებს. თორემ ერ-
თიანად დავინერთ განცხადებას
და წავალოთ აქედან, აქ ცხოვრე-
ბა არ შეიძლება, - ასეთი დანა-
ბარებით გამოგვისტუმრეს ხაი-
შელებმა.

**P.S. შეგახსენებთ, რომ სოფ-
ელ ხაიშის წყალმომარაგებისა-
თვის "სიფ"-მა 97 955,4 ლარი
მისცა თეთრიწყაროს რაიონს.**

"ძლიერი საკონცენტრ

କାରା ସାମାଜିକ

დიდორის ბრძოლას გამორჩეული ადგილი უკავია საქართველოს ისტორიაში. ეს გამარჯვება დამოუკიდებლობისათვის და თავისუფლებისათვის ბრძოლის, ერთიანობის, ქვეყნისათვის თავდადების სიმბოლოა. იმავდროულად, დიდგორი ქართული სამხედრო წარმატებების ნიშანს ვეტია.

არ იქნებოდა დიდგორი, რომ
არა დავით IV აღმაშენებლის 32
წლიანი მოღვაწეობა. არ ექნებო-
და საქართველოს "ოქროს ხანა,"
დიდგორზე ბრწყინვალე გამარჯ-
ვება რომ არ მოგვეპოვებინა.

მსოფლიოს წებისმიერი ერი
ამაყობს თავისი სამხედრო წარმა-
ტებებით. ხშირად დიდი პომპეზუ-
რობით აღნიშნავენ ამ დღეს. ბუ-
ნებრივია, ქართველებსაც გვმარ-
თებს მოვუფროთხილდეთ ჩვენს ის-
ტორიულ მეხსიერებას და სათანა-
დო პატივი მივაგოთ სამშობლო-
სათვის თავდადებულ გმირებს.

1121 წლის 12 აგვისტოს დიდგორის ველზე მდგარ ქართველ მეომრებს გათვითცნობიერებული ჰქონდა, რომ ეს დღე მათი სამშობლოსათვის, მათი ოჯახებისათვის გადამწყვეტი შეიძლება გამხდარიყო. ერი და ბერი საგანგებოდ ემზადებოდა. სამეფო კარი ჯარს საბრძოლველად რაზმავდა. ეკლესიებში ქართველთა გამარჯვებისათვის ლოცვას აღავლენდნენ. სამწუხაროდ, წერილობით წყაროებს არ დაუცავს ზუსტი ცნობები თუ როგორ ემზადებოდა ქართველობა დიდგორის ბრძოლისათვის, ეს ამბები სამუდამოდ ჩაიკარგა ისტორიის ქარტეხილებში. რამდენ უძილო ლამეს გაატარებდა დავით ალმაშენებელი ბრძოლის საბოლოო გეგმის შემუშავებისას. მტერი საკამად გამოცდილი იყო და ამიტომაც ყოველივე გათვლილი, დათვლილი უნდა ყოფილიყო.

მუსლიმთა კოალიციური ლაშ-ქარი ნელ-ნელა მოიწევდა საქართველოს სიღრმისაკენ. მტერი

ვნეს მტერი. იმავე წლის ნოემბერში დავითმა აშორნიასთან სასტიკად დაამარცხა სელჩუკები. ქართველთა ეს ნარმატება 1121 წელსაც გაგრძელდა. ამიერკავკასიაში ქართველთა სამხედრო უპირატესობა აშკარა იყო. ამით შეშფოთებულმა განძელ-თბილელ-დმანელმა ვაჭრებმა და ადგილობრივმა მუსლიმმა

მმართველებმა სპარსეთის სულთანს საქართველოს წინააღმდეგ ბრძოლაში დახმარება სთხოვეს. სულთანმა მაპმუდ მუჰამედის ძემ მთელ მუსულმანურ სამყაროს მიმართა თხოვნით დიდი კოალიციური ლაშქარი შეეკრიბათ ქართველთა წინააღმდეგ. სულთნის ამ თხოვნას ბევრი გამოიხმაურა. უმოკლეს ხანში შეიკრიბა 300-400 ათასიანი არმია. მას მაპმუდ მუჰამედის ძემ სარდლად ნეჯშ ად-დინ ილ-ლაზი უთავა. ამ დროისათვის ილდაზის სახელი დიდების შარავანდედით იყო მოსილი. იგი ფლობდა ბალდადის, მარდინისა და ალეპოს ციხე-ქალაქებს. ილდაზმა განსაკუთრებით გამო-

დეს თრიალეთს, მანგლისს და დი-
დგორთა, რომელიც თვით ფერხ-
თა ზედა ვერ ეტეოდეს ამათ ადგი-
ლთა." დავით აღმაშენებელი დიდ-
გორის ვიწრობებში ელოდებოდა
მტერს, რომელიც იყო "სიმრავ-
ლითა ვითარცა ქვიშა ზღვისა."
აკად. რ. მეტრეველის მითითებით,
დიდგორის მდებარეობის სტრა-
ტეგიულმა მნიშვნელობამ განაპი-
რობა დავით აღმაშენებლის მიერ
მისი ბრძოლის ადგილად შერჩევა.
დიდგორის ვიწრობები მტერს სა-
შუალებას არ მისცემდა გაშლი-
ლიყო და თავისი რიცხობრივი უპ-
ირატესობა გამოეყენებინა.

1121 წლის 12 აგვისტო, გარი-
ფარაუნი, თითაორის ვალზე ჯარ ვი-

დევ სინყნარეა, მხოლოდ აბჯრის ჟღარუნი და ცხენების ფრუტუნი ისმის. აქა იქ მეომრები გადაუძა-ხებენ ერთურთს. დავითმა ჯარის საპრძოლო მზადყოფნა ბრძანა. ხუცესები მეომრებს ლოცავენ. ანტიოქიის სამთავროს კანცლერის გოტიეს ცნობით ბრძოლის დაწყების წინ დავით აღმაშენებელს მგზნებარე მოწოდებით მიუმართავს თავის მეომრებისთვის: "მეომარნო ქრისტესანო! თუ ღვთის სჯულის დასაცავად თავდადებით ვიბრძოლებთ, არამც თუ ეშმაკის ურიცხვ მიმდევართა, არამედ თვით ეშმაკაც ადვილად დაგამარცხებთ. და ერთს რასმე გირჩევთ, რაც ჩვენი პატიოსნებისა და სარგებლობისათვის კარგი იქნება. ჩვენ ყველამ, ხელების ცისკენ აპყრობით, ძლიერ ღმერთს აღთქმა მივცეთ, რომ მისი სიყვარული-სათვის ამ ბრძოლის ველზე დავიხოცებით და არ გავიქცევით. და რათა არ შეგვეძლოს გაქცევა, კი დეც რომ მოვინდომოთ, ამ ხეობის შესავალი, რომლითაც შემოვსულვართ, ხეთა ხშირი ხორგებით შევკარით და მტერს, როცა მოგვიახლოვდება ჩვენზე იერიშის მოსატანად, მტკიცე გულით დაუნდობლად შევუტიოთ."

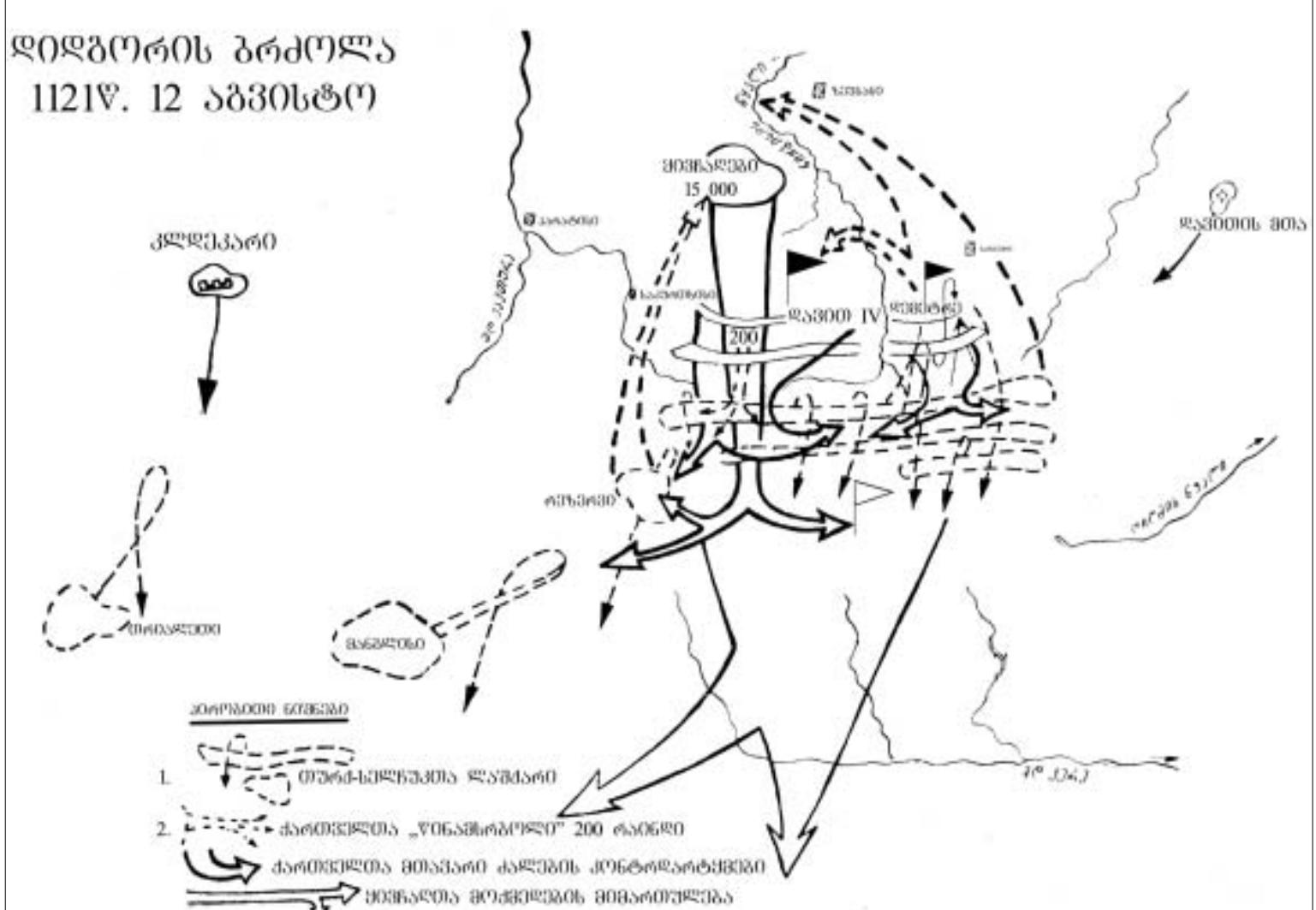
ბრძოლის წინ დავითმა საგან-გებოდ შეარჩია 200 მეომარი. მათ უდიდესი მისია დაეკისრათ, მოტყუებით მტრის ბანაკში უნდა შეეღნიათ და არევ-დარევა გამოეწვიათ. ბრძოლის ბედი ბევრადი იყო დამოკიდებული იმაზე, თუ როგორ შეასრულებდნენ ისინი მეფის დავალებას. მათ თავიდანვე იცოდნენ რომ სამშობლოს, რნმენისა და მეფის ერთგულებისათვის სიკვდილზე მიდიოდნენ. რაოდენ გულდასაწყვეტია, რომ ამ 200 გმირი ქართველის არც სახელი და არც ოჯახური წარმომავლობა არ ვიცით.

გათენდა. უცრად ქართველთა ლაშქარს 200 მეომარი გამოიყო და

რჩილების ნიშანად ხმლები მაღლა ჰქონდათ აწეული. მტერმა იფიქრა დანებებას აპირებენო და კარგა ღრმად შეუშვეს ბანაკში. უცრად ქართველებმა იარალი იშიშვლეს და მონინააღმდეგეს დაერივნენ. ილ-ლაზის მეომრები დაიბნენ. სანამ გონს მოვიდოდნენ დავით აღმაშენებელმა შეტევა წამოიწყო და მტერს რამდენიმე მხრიდან შეუტია. ლაშქრის ცენტრს დავითი ედგა სა-თავეში. ფლანგებზე ყივჩაყთა და დემეტრე უფლისნულის ჯარები იყო განლაგებული. ბრძოლის და-წყებისთანავე დემეტრე უფლისნული დიდგორის ერთ-ერთი მთიდან დაეშვა და ილლაზის არმიას გვერდიდან შეუტია. პირველივე შებრძოლებისას მტრის ბანაკი შეირყა. სარკინოზეპი არ ელოდნენ ქართველთა ასეთ სწრაფ და ფართომასშტაბიან იერიშს. დავითმა მართლაც გენიალური სამხედრო გეგმა დაუპირისპირა ილლაზს. მტერი 300-400 ათასამდე იყო, ხოლო ქართველთა ლაშქარი 55 600 მოლაშქრისაგან შედგებოდა. სარკინოზთა რიცხობრივი უპირატესობა იმდენად დიდი იყო, რომ ხანგრძლივ ომს ქართველთა ლაშქარი ვერ გაუძლებდა. ამიტომაც, პირველ მასიურ შეტევას დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა. ყველაფერი გეგმის მიხედვით წარიმართა. ბრძოლა სამ საათამდე გაგრძელდა. მტერმა ვერ გაუძლო ქართველთა ასეთ იერიშს და უკუიქცა. ბრძოლის ბედი გადაწყვეტილი იყო. ილლაზის არმიას ქართველებმა დიდგორიდან 70 კმ მანძილზე ზდიეს. ტყვე და ალაფი აუარებელი იყო. მართლაც, დიდგორზე ქართველობამ შეუძლებელი შესძლო. შემთხვევით არ არის, რომ დავითის ისტორიკოსი დიდგორის გამარჯვებას "ძლევაი საკვირველს" უწოდებს.

ქართველი ერი ყოველთვის
დიდი მონიშვნებით იხსენიებდა და-
დგორის გმირებს. მათი ხსოვნის
უკვდავგსაყოფად კი ხალხმა ეროვ-
ნული დღესასწაული "დითაბორო-

დიდგორის ბრძოლა
1121^{წ.} 12 აგვისტო

"ყველა დიდონი"

დიდგორი ზე ქართველთა 56 ათასიანმა ლაშქარმა მტრის 400 ათასიანი ლაშქარი დამარცხა. ასეთი დიდი გამარჯვება საქართველოს ისტორიაში ერთია და ვინ იცის, იქნებოდა თუ არა დიდგორი, დავით აღმაშენებელს საკუთარი ლაშქრისათვის უკან დასახელი გზა რომ არ ამოქერგა.

- დიდგორი იყო პროლოგი თბილისის დახსნისა და საქართველოს გაერთიანებისა, - წერენ ქართველი ისტორიკოსები. დიდგორობას ხალხი საუკუნეების მანძილზე აღნიშნავდა. ბოლო დროს ის ადგილობრივი მოსახლეობის "დღეობად" იქცა.

"ასეთი დიდგორობა ჯერ არ ყოფილა. ადრე უფრო ვიწრო წერეში ვატარებდით, წელს კი დიდგორობა საერთო სახალხო დღესასანაული გახდა," - განუცხადა ხ სექტემბერს დიდგორის გელზე შეკრებდლუამრავ ადამიანს ქვემო ქართლის გუბერნატორმა ლევან მამალაძემ, რომელიც "დიდგორობის" აღმოჩნდის ინიციატორია.

წლევანდელი დიდგორობა შარშენდელისაგან ძალიან განსხვავდებოდა. წელს დიდგორში პრეზიდენტი და პატრიარქი ავიდენ; წელს დიდგორში მხოლოდ პრეზიდენტის ელიტარული გარემოცვა ზემომობდა ქვეყნის სხვადასხვა კუთხიდნ სპეციალურად ჩამოყვანილ ხალხთან ერთად; წელს დიდ-

ნი დროშა აღარ გააჭირეს, მხოლოდ ერთი ასეთი დროშა ფრიალებდა ამფითეატრს შემოვარულ უამრავ ჩვეულებრივ მოკვდავს შორის.

ულამაზესი იყო გოგი ქავთარაძის რეჟისურით დადგმული სპექტაკლი, თუმცა მუხანათმა ამინდმა მაყურებელს მისით ტკბობის საშუალება არ მისცა. სპექტაკლი დამყიდვით თუ არა, მომენტილ ჰერში ნისლის სქელი ღრუბლები წამოვიდა და სცენაზე გაცოცხლებული ჩვენი წინაპრები, მართლაც, წარსული ლანდებს დაამსგავსა.

დასაწყისში ეს ძალიან რომანტიკული იყო, მუსიკა და პათეტიკა ურუანტელად უვლიდა ხალხს. ილია მელირ ცრემლს ჩუმად იწენდდა, პრეზიდენტი შუბლშეკრული იჯდა, ხალხი ჩუმი განცდით უსმენდა.

თუმცა, მალე წვიმა და სექტემბრისათვის უჩვეულო საცვე აუტანელი გახდა და მაყურებელმაც მოურიდებლად მიუანტ-მოფანტვა იწყო. სპექტაკლი შეწყდა და ღონისმების აფიციალური ნაწილის ჩქარი კადრებიც დაიწყო.

"დიდგორის განცდა თითოეულ

ქართველში სიამაყეს ბადებს. წვენ ვართ ის ერთი, რომელმაც თავჩაქანდებულმა არ უნდა იაროს. წვენ ვართ დიდი ერთი, დიდი სახელმწიფო. დამოუკიდებლობის ადგენია - აი, ეს არის ჩვენი უდიდესი გამარჯვება იმ

ადამიანებისა, რომელთაც თავი დადეს დამოუკიდებლობის მოპოვებისათვის.

მოგესალმებით ყველას სისხლით მორწყულ დიდგორის მინაზე, რომლითაც გადარჩა ჩვენი სახელმწიფო. მე მჯერა, რომ დავძლევთ ნიჭილიზმს, დავძლევთ უიმედობას, ნინ აღვუდგებით უმსგავსობას და შევძლებთ იმას, რომ გამარჯვების განცდა დავიბრუნოთ, რადგან თუ ერთ გამარჯვების სურვილი არ აქვს, დიდი მთავარსარდალიც ვერ გამარჯვებინებს. დაე, ჩვენ გვექონდეს გამარჯვების განცდა, რათა შევძლოთ ჩვენი ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა.

შარშენდელი პრეზიდენტის განცდა და მათვარებელი არიან - ბატონი როინ მეტრეველი, ქალბატონი მარიკა ლორთქიფანიძე, მეუფე ანანია და სხვები, რომელთაც გადაწყვიტეს, დანენსონ საზოგადოებრივი ჯილდო და გადასცენ მათ, ვინც თავისი შრომით, წარმატებით სახელს გაუთვამენ საქართველოს. ასეთი ჯილდო წელს პირველად გადაეცება და ჩვენ ბევრი ზოფიერეთ, ვინ უნდა ყოფილიყვნენ ეს ადამიანები, - ლევან მამალაძემ გამოსვლა და გვილდობულთა დასახელებით დასრულდა.

"დიდგორის ორდენის" კავალერიების პირველი შვიდეული ასეთია:

შიული შარტავა (სიკედილის შემდეგ) - საქართველოს მთლიანობისა დაცვის საქმეში გამოჩენილი - დიდგორის მონაცემების ავტორი.

საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქი ილია მეორე - საქართველოს მწერალი.

რვენი

გვირდება"

დავით ლორთქიფანიძე – დმა-
ნისის უმნიშვნელოვანესი აღმოჩე-
ნისათვის.

ჯუმბერ კოპალიანი – დმანის-
ის ექსპედიციის ხელმძღვანელი.
გიორგი ასანიძე – ქართველი

მძღოლისანი.

სცენაზე ქოლგის თანხლებით
ავიდა პრეზიდენტი შევარდნაძე, გა-
იხდა ნახევრად დაცარიელებული
სკამებისაკენ და სიტყვაც შეძლები-
სდაგვარად მოკლე წარმოთქვა:

"შეირფასო მეგობრებო, ბატო-
ნო ელჩებო, ბატონო მაილს, ქალ-
ბატონო მაილს!"

მე, ალათ, უფრო გვიან უნდა
გამოისულიყვანი, მაგრამ წვიმა მა-
ტულობს, ხალხი ალარ დარჩებოდა
და ცარიელი აუდიტორიის წინაშე
მომინევდა ლაპარაკი.

მინდა გითხრათ, რომ მე გუშინ
მოვაწერე ხელი ბრძანებულებას
იმის შესახებ, რომ დიდგორიბა
ალინიშნოს ყოველწლიურად სექ-
ტემბრის პირველ შაბათს, როგო-
რც საერთო ეროვნული დღესას-
ნაული. ეს სჭირდება დღევანდელ
თაობებს, ეს სჭირდება მომავალ
თაობებს.

დღეს შესანიშნავი გამოსვლე-
ბი იყო, შესანიშნავი სპექტაკლი.
ყველაფერი იყო ნათქვამი
დავით აღმაშენებლის მიმართ,
ჩვენი დიდი წინაპრების მიმართ.

ჩვენ, ქართველებს, საქართვე-
ლოს მოქალაქეების ყველა თაობას
ჩვენი დიდგორი გვჭრდება. აქ უკა-
ვე ითქვა, ლევან ამალაძემ თქვა,
დღეს საქართველო დამოუკი-
დებელია. მრავალი საუკუნის შემდეგ
საქართველო აშენებს დამოუკი-
დებელ სახელმწიფოს. თუ გვინდა,
რომ ერთგულები ვიყოთ დავით
აღმაშენებლის ანდრიძისა და მისი
უკვდავი საქმეებისა, ჩვენ უნდა
ვეთაყვანებოდეთ ჩვენს დამოუკი-
დებელ სახელმწიფოს. ყველაფერი
უნდა გავაკეთოთ მისი გაძლიერე-
ბული მთლიანობა ჩვენი სამშობ-
ლოსი.

აქ უკავე ითქვა, როგორც არ
უნდა გვიყიდეს, რაც არ უნდა
მოხდებოდა, ჩვენი დიდგორი ის არ-
ის, რომ აღვადგინოთ ტერიტორი-
ული მთლიანობა ჩვენი სამშობ-
ლოსი.

და მოხდეს, ჩვენ დავბრუნდებით
სამაჩაბლოში, ჩვენს გარეშე ისები
ვერ იცხოვოდებენ. ადრე თუ გვიან,
ერთ წელიწადში თუ ორ წელიწად-
ში, ამას ყველა მათგანი მიხვდება.

მინდა ვთქვა, რომ ვინც ერთ-
გული ვართ დავით აღმაშენებლი-
ად მივაღწევთ. ჩვენი დიდგორი
დღეს ის არის, რომ წარმატებები
გვერდეს მეცნიერებაში, წარმა-
ტებები გვერდეს განათლებაში,
რომ საქართველომ შეინარჩუნოს
საუკუნეების განმავლობაში ჩამო-
ყალიბებული დიდი ტრადიციები,
ეროვნული ტრადიციები, თავისი
ეროვნულობა და თავისი ენა.

მინდა მივმართო ჩვენს მეგობ-
რებს, სხვადასხვა ეროვნების წარ-
მომადგენლებს:

გაყვარდეთ საქართველო ისე,

როგორც ყველა ქართველს უყვა-
რას იმიტომ, რომ ეს თქვენი სამ-

შობლიურ არის. დიდი მადლობა

მხარდაჭერისათვის, ჩვენ კიდევ

ბევრი გვაქვს გასაკეთებელი. ჩვე-
ნი დიდგორი არის წარმატებები

სპორტში, განათლებაში, ხელოვ-
ნებში, ყველა სფეროში და, რა

თქმა უნდა, ჩვენი დიდგორი ის არ-

ის, რომ აღვადგინოთ ტერიტორი-
ული მთლიანობა ჩვენი სამშობ-

ლოსი.

- აბა, ესე შეიძლება? პატარა

სიცივის გამო კონცერტის ჩამო-
დება ისე, რომ უკან მიხედვ-

აც არ უნდოდათ. "წინ, მანქანები-

საკუნე", - ხუმრობდნენ პატარა გო-
გო-ბიჭები.

- აბა, ესე შეიძლება? პატარა

სიცივის გამო კონცერტის ჩამო-
დება ისე, რომ ჩვენთან, სვანე-
თში არავითარ შემთხვევაში არ

მოხდებოდა, - ხმამაღლა ჯავრობ-

და გაქცეულ ხალხში დინჯად მი-

მაგალი წითელჩოანი მამაკაცი.

საიდან ხართ, ბიძას, სცენაზე

გამოსვლა ვერ მოასწარით? - ვე-

კითხები ლიმილით.

ლენტებიდან. ნისლმა და ნვიმ-

ად როგორ გაგვაჭია, კაცო, და

ომში რაღას ვიზამთ, - ამოიოხრა

და თავის "მარშრუტკაში" ავიდა.

ანა ქორპაია-სამადაგვილი

მეფე დავითი ყველაზე კარგი
მეფეა – მარტო რუის-ურბნისის
კრება რად ღირს, ან ანის აღების
შემდეგ სომხეთის დედოფალს,
კატრონიტეს რომ საფლავში სა-
მგზის ჩასძახა: “გიხაროდეს, დე-
დოფალო, რადგანაც იხსნა უფა-
ლმა ტაძარი შენი ურნმუნოთაგ-
ან!” დიდებული კაცი იყო მეფე
დავითი, და დიდებული გამარჯ-
ვებაც სწორედ მისი, დავით ალ-
მაშენებლის დროს გველირსა.

ეს ამბავი ყველა ქართველმა იცის: დავით ალმაშენებლის მიერ ძალიან შეწუხებულ თურქებს სულთნისთვის მიუმართავთ, და-გვეხმარეო. ერაყის სელჩუკთა გამგებელმა, სულთანმა მაჰმუდ მუჰამედის ძემ, „სადღაცა ვინ იყო, დამასკო და ჰალაბიდან ამ-ოღმართ, ყოველთა მხედრობად შემძლებელსა“ მოუწოდა. ამ ლა-შქარს ანტიჯვაროსნული ომის მთავარსარდალი, ილდაზი ჩაუ-დგა სათავეში, „კაცი დაჲამანი და მრავალლონე“. ივანე ჯავახი-შვილს თუ დავუჯერებთ, ბრძო-ლის დროს დიდგორის ველზე მუსულმანები 300 ათასი იყვნენ, გოტიე კი ამტკიცებს, 600 ათასი კაცი იყოო. ალბათ ჯობს, რომ მარტივად შევთანხმდეთ: იმდენ-ნი იყვნენ, რამდენიც „ქვიშა ზღვისა“.

დვილად დღესასწაულია, რომ ამ დღეს ვიღაც ვიგინდარა კი არა, თავად წმინდა გიორგი იბრძოდა ქართველ მეომართა რიგებში, თეთრ ცხენზე შემჯდარი, მახვილით ხელში. “ხორციელად იბრძოდა, ყველამ ნახა, ” ჰყვებოდა გია, და თვითონაც ამ სასწაულის თვითმხილველივით იყო აღტა-ცებული.

იმ მანქანების შესახებ, რომ-
ლებითაც დიდგორის ველზე გა-
კვერცხავრეთ, ჩვენი გაზეთის მკი-
თხველებმა უკვე პევრი რამ იცი-
ან – გასულ წელს, ზაფხულში,
“ჯიპების არმიის გენერლის”, მე-
რაბ გუჯაპიძისა და მისი 1942
წლის 11 დეკემბერს “დაბადებუ-
ლი” მანქანის შესახებ გიამბეთ,
და ავტოგარბენის – თბილისი-ბა-

ში მოხვედრილი “ნამდვილი ვი-ლისების” ბადრაგი დაიძრა შაბ-ათს დიდგორის ველისკენ – საგა-ნგებოდ გარეცხილ-გასუფთავე-ბული ექვსი ჯიპი, რომელთაც ამ-აყად მართავდნენ მათი მფლობე-ლები, “ვილის ოვერლენდის რაი-ნდთა კლუბის” წევრები.

ამბობენ, დიდგორის ომში ჯვაროსნებიც მონაწილეობდნე-

30ლის ოვარტინების რაინდები დიდგორის ვაჭყაც

ჩვენების რაოდენობასთან
დაკავშირებით ისტორიკოსები
მეტ-ზაკლებად ერთსულოვანნი
არიან: მათეოს ურჰაეცი ამბობს,
ქართველი მეომარი 40 ათასი კა-
ცი იყო, ყივჩაღი – 15 ათასი, და
მათთან ერთად 500 ალანი და 100
ფრანგი იბრძოდათ. ივანე ჯავა-
ხიშვილი და ნიკო ბერძენიშვილ-
იც 60 ათასიან ლაშქარს ახსენებ-
ენ, და ამის ფონზე ცოტა უცნაუ-
რად ჟღერდა წელს, დიდგორობის
დღეს, მასობრივი ინფორმაციის
წყაროებში მოხსენებული ხან
ოცდაათი და ხან ორმოცი ათასი
– რა იყო, ერთი კაცი თუ ათს ერ-
ევა, ცოტა საქმეა? თან ისიც ხომ
ცნობილია, რომ “ახალმა ალექსა-
ნდრე”, დავითმა, ”თავისი სპანნი
დაიცვა უვნებლად” და ბრწყინვა-
ლე, არნახულ გამარჯვებასთან
ერთად ათასგვარი სიმდიდრეც
მოიპოვა – ამ უკანასკნელთა ჩა-
მონათვალში განსაკუთრებით
არაბულმა ცხენებმა და ასურულ-
მა ჯორებმა მომზიდოეს...

მერე, სამარშრუტო ტაქსის მოლოდინში, კვლავ ნაღვლიანად გახედა გზას. “თუ გინდა, წყნე-თამდე ჯიპით აგიყვანთ,” შევთა-ვაზე მე.

იმ წამს გიას თვალში ალბათ მაძლარი ბურუუა ვიყყავი, მაგრამ როცა ვუთხარი, რაზე იყო ლაპა-რაკი, გახალისდა. მართალია, სა-მარშრუტო ტაქსის მაინც დაედევნა – ჩანს, მაინც არ ჰქონდა ჩვენი და 60 წლის ჯიპების იმედი.

ମାରତ୍ତାପ, ଜିପିକ୍ରାବା ଏବଂ ଜି-
ପିକ୍ରାବ.

თუ მი-თბილისის ამბებსაც ყოველდღიურად ვაქვეყნებდით. ჯიპი მეოცე საუკუნის განუყოფელი ნაწილია, მისი ნახვა ყველა ფილმში შეიძლება, რომელშიც კი მეორე მსოფლიო ომის ამბებია მოთხოვბილი, და თუ ყურადღებით იქნებით, ამ პატარა, მკვირცხლდა სრულიად არააგრესიული იერის მქონე საბრძოლო მანქანებს თბილისის ქუჩებშიც ხშირად მოჰკრავთ თვალს. სწორედ ამ ჯიპების, ლენლიზის ხელშეკრულების წყალობით საქართველო-

ნო – ალბათ სწორედ ისინი იყვნენ ის 100 “ფრანგი”, ჩვენ ხომ ყველა არამართლმადიდებელ ქრისტიანს ფრანგად ვნათლავდით. ამბობენ, ისინი ძალიან მაგრად იბრძოდნენო. და თუ ოდესლაც ჩვენს დიდ მეფეს ჯვაროსანი რაინდები ედგნენ მხარში, დღეს მის გამარჯვებას “ვილის ოვერლენდის რაინდებიც” ზეიმობენ.

“რაინდებმა” დიდგორზე შარშანაც გამიყოლეს და მაშინ გმირული აქციის მონაწილეები გახლდით: ნიკოლოზ ჩიგოგიძის

ბაგებში, ბეზზინგასამართ სა-
დგურზე მხატვარი გია გუგუშვი-
ლი შეგვხვდა, სევდიანი სახით და
უზარმაზარი პარკით ხელში. პა-
რკში ლურჯი გაზის ბალონი იყო
გახვეული. “წყნეთში მიმაქვს და-
სატენად,” მოგვახსენა გიამ. რო-
ცა შეიტყო, რომ ჩვენ დიდგორო-
ბაზე მივემგზავრებოდით, ცარი-
ელი გაზის ბალონის მფლობელ-
ის კვალობაზე მოულოდნელი
აღტყინებით ალაპარაკდა, და გა-
გვიზიარა, რომ დიდგორობა ნამ-

მანქანით დიდგორის მემორიალის კიბეზე დავეშვით. ასე გავიპ-რანჭეთ და კიდევ ერთხელ დავა-მტკიცეთ, რომ ჯიპი არ მოხუცე-ბულა – სამოცი წლისაც ისევე მარდად დარბის კიბეზე, როგ-ორც ის, პირველი ჯიპი, რომელ-იც კოლიზეუმის კიბეზე მთელი მსოფლიოს დასანახად ავიდა. რამდენადაც ვხვდები, ეს კიბე “მოვიდა გორაზეა” აღმართული, რომელზეც თურმე უზინ, ჯერ კიდევ მაშინ, როცა ხალხი დიდ-გორობას 20 მაისს ზეიმობდა, ცხენოსნები თავიანთ რაშებს ააჯირითებდნენ ხოლმე. ისე, ჯი-პიც ხომ ცოტათი ცხენია, ოლ-ონდ რკინისა.

ნელს ნაკლებად გაგვიმართ-
ლა – მოგეხსენებათ, საძაგელი
ამინდი იყო. ვერც მარულა ვნახ-
ეთ და ვერც დღესასწაულის ოფ-
იციალური ნაწილი. ისეთი ნისლი
ჩამონვა, რომ მთა, რომელზეც
თურმე ჯერ ფალოსი იყო აღმარ-
თული (ახლა ის საქართველოს
სახელმწიფო მუზეუმში ინახე-
ბა), მერე საკურთხეველი იდგა
და ახლა ეკლესია აუშენებიათ,
მანამ არ გამოჩნდა, სანამ ზედ
არ მივადექით. ამ ნისლს ბოლიც
ემატებოდა – ქართველ კაცს ხომ
ოდითგანვე უყვარდა ჭამა-სმა,
თან უამრავი მანქანა ირეოდა და
საცობში მოვყევით, თან ქარმა
დაუბერა და საკმაოდ აცივდა, და
კი ბერი იძახეს, ნისლს გაფანტ-

ავს და ლრუბლებს გადაყრისო,
სულ პირიქით მოხდა.

“ფორდის მიკროავტობუსი
ჩემს გვერდით რომ ჩამოდგა,
ალარ უტერავდა და ვიფიქრე, ჰე-
ნრი ფორდის სურათს გავადიდ-
ებ და საწოლის თავზე გამოვიკ-
რავ-მეთქი, მაგრამ წავიდა, ის
დამპალი,” ჩიოდა ერთი განსაკუ-
თრებით გაყინული ჯიპმენი.

ყველა სიკეთესთან ერთად, ამ ქარსა და ორომტრიალში რატომდღაც კრაზანები გააქტიურდნენ, და ვის ყურზე უკბინეს და ვის – თავზე, და მედგარი მამაკაცებიც კი გამწარდნენ. მერე წვიმამ დასცხო და აღარ მორჩია, და წამოვედით. უფრო სწორედ, წამოსვლას ვეცადეთ, რადგან კიდევ კარგა ხანს მოგვიწია საცობში დგომა, რაც ქარსა და წვიმაში ღია მანქანაში მსხდომთათვის, დამეთანაბებით, ბევრი ვერაფერი სიამოვნება.

მაგრამ ეგ არაფერი. მთავარია, რომ დიდგორობა მაინც ვიზუალური მეთოდის მიზნების საკუთრივი და მსგავსი წვრილმანები ვერაფერს დააკალებს, რადგან ყველაზე გამძლე, ყველაზე ერთგული და ყველაზე ყოჩაღი მანქანის საჭეს უსხედან. იცით, ოდესლაც პატარა ჯიპებმა თვით რიომელის უძლეველი არმიის დამარცხება შეძლეს; ისინი თვრამეტნი იყვნენ, მტრები კი იმდენნი, რამდენიც “ქვიშა ზღვისა”. დაახლოებით ისეთივე ძალთა თანაფარდობა იყო, როგორც დიდგორის ბრძოლის ორთვე.

ქვემო ქართლი მუმტარს ცლოდება

ხავთ განვითაროთ

• მი ოჩენ ხოროშო
უ უივიომ,
უ ნას ვსიო იესტ...

სოფელ წერეთლიდან მარჩული გავლა და ხალხთან გასაუბრება გადაწყვიტება. აზერბაიჯანული საშუალო სკოლა-ინტერნატის კარგბან სამი შუახინის აზერბაიჯანენო შემოგვევდა. ქართული იცითო, კვითხეთ და ცუცი უარის მიღების შემდეგ რუსულად გავესაუბრეთ, როგორ ცხოვრობთ, რა გიჭირთ და რა გილენითო.

- მი დავოლნი, ოჩენ ხოროშო უივიომ, - ძალიან კმაყოფილი დი-

მიღით გვითხრა ერთ-ერთმა მათგანმა, მამედ გასანერვება.

- ყველაფერი გაქვთ რაც გინდა?

- სლავა ბოგუ, ი ელექტროენერგია, ი ვადა, ი გაზ, ვსიო იესტ. პაკა ნიკაკის პრაბლემები.

- არჩევნებში მონაცილეობას მიიღებთ?

- აპეზატელნო ი ზა საიუზ გრა-ზდან ბუქემ გალისავაც.

- რატომ?

- ფათამაუ შთო, დო სიხ ფორ ვსევდა მი თოლეონ ნა ნიხ ნადევლის ი ანი იფრავდივალი ნას.

ცენტრალურ გზაზე ქართული სკოლა ვერ ვიპოვეთ და აზერბაიჯანული შემცირდით. ეზოში სხვადასხვა ასაკის ბევრი ბავშვია. ქარ-

თულად ვერცერთს ვერაფერი გავაგებინეთ და ისევ რუსული მოვიშველი. მეუბნებია დამტვრეული რუსულით, ქართულს ვსნავლობთ, აბა, რათ. რატომ ვერ ლაპარაკობთ-მეტე და მხრებს იჩერავენ. ყველა აზერბაიჯანელი ბავშვი თქვენინარად ფლობს ქართულს-მეტე და თავს მიქნევენ.

სკოლის მასწავლებელი აიდა ისმაილოვა გვიხსნის, რომ ქართულად მოსაუბრებისა არ არსებიბის გამო, აზერბაიჯანელები სახელმწიფო ენა სწორ სწავლისთვის.

- ქართულს პირველი კლასიდან სწავლისთვის, მაგრამ არავინ იცის ის. რუსული იციან, - რუსულად გვიხსნის აიდა.

- ნუუ ყველაგა ასეა.

- კი, შეიძლება ასე ითქვას.

- არჩევნებზე რას ფიქრობთ, ნახვალთ ხმის მისაცემად?

- ახლანას შეერება გვექნდა და, რა თქმა უნდა, აქტიურად მივიღებთ მონაწილეობას, რომ დემოკრატიული არჩევნები ჩატარდეს.

- ვის მისცემენ ხმას აზერბაიჯანელები, როგორ ფიქრობთ?

- ხახევარი მოქალაქეთა კავშირის, ნახევარი კი ალორძინებას, სოციალისტებს და სხვა პარტიებზე გადაანილდება.

- ვესტ შევარდნადზე ფადუმაეფ ო ნაროდე...

შეუადლეზე მარნეულის ჩაიხანებში დიდი ხალხმრავლობაა. სხე-

დან აზერბაიჯანელები, ნრუპავენ ჩაის და ამქვეყნიურ პრობლემებზე ლაპარაკობა. დომინოს მოთამაშეებს მეუახლოედით, ისევ რუსულად ვკითხეთ (მეტი რა გზა გვენდა?!?) - როგორ ცხოვრობთ, რა განუხებთი.

- ფეხისა ნეთუ, რაბორიე მესთან ნეთუ, ა ნამ ბოლშე ნიჩეგონ ნენდო... ფეხისინონერამ კუშაც ნეთუ. 6 მესეცევ ფეხისა ნეთუ, კამუ უალოვატსა, მი ნე ზნაემ.

- არჩევნებისთვის ემზადებით?

- დაუჟ ნე ხანიმ ნიჩეგო ზნაცზა ტრინადცათ ლარი ქაქ მი ბუქემ ჟიც.

- არჩევნებზე ხომ ნახვალთ?

- ქტონ ნაურალ, ბუქეტ გალასა-ვატ, ქტო გოლოდნი, ქაქუ ბუქეტ გალასავათ?

ჩაიხანაში მჯდომი ხალხი უცებდება მომცოცხლდა. ყველა ერთხმად ალაპარაკდა, ზოგი რუსულად ზოგი აზერბაიჯანულად თავისი პრობლემების გამოთქმას ცდილოდება.

- ზა შევარდნადზე ნე ბუქემ გალასოვათ, - აყვირდა რამდენიმე მათგანი. რატომო, გავოვოდით.

- ფათამუ ჩითო, ონ დღლია ნა ნიჩეგონ ნე სძელალ. დაროგა ნეთუ, სვეთა ნეთუ, ფამილიორ ვსიო ფორთითსა. თბილისი ზაბერიომი ი ჩითო, ჩერეზ თრი მეთრა გაიჩინე სთათო.

- კლანუს მათერი, ვჩერა უენა ბადრიუჟანი ფრინის 10 იაშიკ, ნიკაპიკ დამორი ნე ზაბრალ. ვ ბაზარი სთათო ჩელოვეკ აძინდები აზერბაიჯანულად უცენდა:

- თი ნაფიში, რანშე მი უვაჟალი ი ვერილი შევარდნაზე, ასჩის ვერუ პათერიალი. ნაფიში, ბუსო, შევარდნადზე ფადუმაეთ ა ნაროდე...

"თათრინებარო" 1 სექტემბერის მოაზადებული შემოსის დაწყები

თეთრიწყაროს რაიონის ს კოლეგის პირველ კლასელებს 1 სექტემბერს სახელმძღვანელოები რაიონის მაურიოტარი დეპუტატის დავით ბეჭუაშვილის თანხმებით გადასცეს. დეპუტატი ასურეთის, თეთრიწყაროსა და ჭივჭავის საშუალო სკოლებს ეწვია და სასწავლო წლის დაწყება მიუღლია. "ეს წინასარჩევნი კამანია არ გეგონოთ, 4 წლის წინათ საგანმანათლებლო საქვემდებრებით და აზერბაიჯანული შემცირდით. ეზოში სხვადასხვა ასაკის ბევრი ბავშვია. ქარ-

ნანა ქადაგიშვილი

უფროსკლასელებს კი სახელმძღვანელოების შეძენა თვითონ უწევთ, ანუ, უსახსრობის გამო, ბევრი მათგანი ნიგნის გარეშე რჩება. ასურეთში ერთი საშუალო სკოლაა, თეთრიწყაროს ერთი საშუალო კართული და ერთიც რუსული. ეს სკოლები შარშან გაუაზლებიათ და მოსახლეებმა წლევნდებლი სასწავლო წლელ უპრობლებიდან დაიწყება. ჭივჭავის საშუალო სკოლა კი 1 სექტემბერს მთლად მოწესრიგებული ვერ დახვდა. რემონტის დასრულება ვერ მოასწრეს და სასწავლო წელი 4 სექტემბრისთვის დაიწყება.

ჭივჭავის საანეთოდან ჩამოსახლებული მოსახლეობა ცხოვრობს. პირველ კლასელთა რაოდენობა წელს 10-ს არ აღმატებოდა. ჩვენს სოფელში შობადობის გაზრ-

